



בס"ד

פרשת כי תצא

חידושים וביאורים על פי הזוהר



החכם צופה את העתיד ומחשב פסיעותיו. לעומתו, הטיפש, הכסיל, מתנהל בעיוורון, בחוסר תכנון ובחוסר ידיעה לאן מועדות פניו.

אמרה ידועה: אֲבֹן שֶׁטֶפֶשׁ אֶחָד זֹרֵק לְבָאֵר גַּם אֶלֶף חֲכָמִים לֹא יַצְלִיחוּ לְהוֹצִיא. כלומר, מעשה טיפשות אחד עלול לגרום להרס ונזק עצום, שאלף חכמים לא יוכלו לתקן.



סוד השחד

בפרשת שופטים נצטוונו וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֶה עֵינֵי חֲכָמִים (דברים טז:יט) שֹׁחַד, אותיות שד-ח'. חטא מוליד שד.

החכם, אם פוגם בעיניו, מוליד שד, השד הזה, יביא לאותו חכם נסיון של שחד. והיה, ולא עמד בניסיון, יתעוור מחוכמתו וייהפך לכסיל.



כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אִיבֶיךָ (דברים כא:י) פרשת השבוע פותחת בהוראה לצאת למלחמה. אך מיהם האויבים? מול מי אנו נלחמים?

המלחמה היא מול מֶלֶךְ זָקֵן וְכָסִיל (קהלת ד:יג) כמובא בגמרא: מֶלֶךְ זָקֵן וְכָסִיל זֶה יַצֵּר הָרָע. וְלָמָּה קוֹרָא אוֹתוֹ מֶלֶךְ? שֶׁהַכֹּל שׁוֹמְעִין לוֹ. וְלָמָּה קוֹרָא אוֹתוֹ כָּסִיל? שֶׁהוּא מְלַמֵּד לָאָדָם דֶּרֶךְ רָעָה (מדרש רבה, קהלת:ד)

המלחמה היא מול הכסילות, הטיפשות, האויב הגדול ביותר של האדם.

אמר שלמה המלך ע"ה הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וְהַכָּסִיל בְּחֹשֶׁךְ הַלֵּף (קהלת ב:יד) אומרים חז"ל:

אֵיזְהוּ חֲכָם? הַרְוֵאָה אֶת הַנּוֹלֵד, אֵיזְהוּ גִבּוֹר? הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ, אָמַר ר"א בֶּן עֲזַרְיָה: תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם (מסכת תמיד לב:א-ב)

אם כן, כדי לנצח טיפשות עלינו לרכוש חוכמה. אך על איזו חוכמה מדובר? וכיצד נשיג אותה? כידוע, העולם נברא ע"י האותיות.

עפ"י הסוד, האותיות הן שבורות, אך בתוכן קיים ניצוץ של חיות. כאשר אנו קוראים ומבטאים את המילים, מתרחש צרוף של אותיות, המחיה אותן.

האותיות והצירופים, מעשירים את המוח בעוד סיפור ובעוד מידע, ולאט לאט, האדם הופך להיות ספר.

ככתוב **זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם** (בראשית ה:א) לכל אדם יש ספר ובו כתובים כל תולדותיו, מעשיו, מחשבותיו, מכל ימי חייו - ואיתו הוא עולה לעולם הבא.

גְּחָלֶת גִּל' 441 כמניין אמת. כלומר, על ידי הלימוד שאנו לומדים, ומתפללים, אנו גורמים לאמת לצאת החוצה והיא מספרת לנו את הסיפור שלנו.

אם נדע להתחבר לגחלים האלו, לאמת הזו, היא תביא לנו שכל, חיים, בריאות, פרנסה, שלמות. זהו השכל, שמצוי באותיות, המכונה מוחין.

המוחין הוא למעשה השכר שהקדוש ברוך הוא משלם לבני אדם, שכר זה אינו מתממש בעולם הזה, אלא בעולם הבא ובאמצעות המוחין האדם גדל ומשתלם.



מלחמתה של תורה

כעת נבין פירוש מלחמתה של תורה (סנהדרין ז:ב) שפירש רש"י על הפסוק **כָּל־אֶחָד חָרַב מִלִּמְדֵי מִלְחָמָה** (שיר השירים ג:ח).

לכן מה שכתוב **כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה**, הפירוש הוא מלחמתה של תורה, ככתוב בזוהר הקדוש **אִם רָעַב שִׁנְאָךְ הָאֲכִילָהּ לֶחֶם** (משלי כה:כא) וזוהי התורה הקדושה, כמו שִׁנְאָמֶר לָכֵן לֶחֶם לְחֵמִי בְּלֶחֶמִי (משלי כה:ט).

רִישָׁא וְסִיפָא, שְׁקָלָא וְטָרִיָּא של תלמידי החכמים בבית המדרש.

אמר ר' אלעזר אמר רבי חנינא עתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק שנאמר



בגהלים לוחשות

בשער הכוונות מסביר רבינו חיים ויטאל זצ"ל שהאותיות הן כגחלים עמומות ואפר עליהן. כביכול, האותיות לכשעצמן, אינן פועלות, אך בתוכן, הן כגחלים לוחשות ואדומות.

כאשר האדם מתבונן באותיות יוצאת אש מהאישון שלו, ובליוי התנועה של הקריאה, האש נעה קדימה ואחורה, נושבת על הגחלים, ומסלקת מעליהן את האפר שכיסה אותן, מעוררת את הלחישה הפנימית שבהן, וגורמת להן להתלקח!

ביום ההוא יהיה ה' עבאות לעטרת עמי
ולעפירת תפארה לשאר עמו. ולרוח משפט
ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה
שערה (ישעיהו כח:ה-ו)

ולגבורה זה המתגבר על יצרו.

משיבי מלחמה שערה שנושאים ונותנים
במלחמתה של תורה [אלו תלמידי חכמים]
שמשכימים ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי

מדרשות (סנהדרין קי"א:ב) (מגילה טו:ב).



פי יהיה לאיש בן סורר ומורה (דברים כא:יח)
מדוע נסמכה פרשת אשת יפת תואר לפרשת
בן סורר ומורה?

אמר מאי טעמא קנסיבת יפת תואר א"ל יפת
תואר רחמנא שרייה א"ל לא דרשת סמוכין
דסמיך ליה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה (דברים
כא:יח) כל הנושא יפת תואר יש לו בן סורר ומורה
(קידושין קז, ע"א).

מלמדים חז"ל שאדם הנושא יפת תואר, מתוך
תאוות יצר הרע, סופו שישנא אותה ויוולד לו
ממנה בן סורר ומורה.



לפתח חטאת רבין

כאשר חוה נשמעה לעצת הנחש, היא נטמאה
בטומאה קשה, וכשהולידה את קין, בנה הבכור
השליכה עליו את זוהמת הנחש, אלו הן המידות
הרעות, התאוות, השקפות עולם מוטעות
וכיוצ"ב. זוהמה זו, גרמה לקין לרצוח את אחיו
הבל.

הקדוש ברוך הוא הזהיר את קין לפני שרצח את

את התורה הקדושה חיבר השם יתברך, ובדומה
לכל סיפור שנכתב המסביר לקוראים את
מחשבת הסופר, כך התורה מסבירה לנו את
מחשבת הבורא.

כאשר מתחברים לגחלים של התורה היא
מסבירה לנו איך נברא העולם, איך נראה
העולם הרוחני, ואיך עובדים את השם. התורה
מפיחה חשק באדם להתפלל וללמוד ולא לוותר
על שום מילה ועל שום אות.



יפת תואר

וראית בשביה אשת יפת תואר וחשקת בה
ולקחתה לך לאשה (דברים כא:י"א)

הפרשה מגלה את סוד תכלית ביאתנו לעולם
הזה. לא הכוונה למלחמה, אלא למציאת אישה.
יפת אותיות פתי, לאחר שהנחש פיתה את חוה

הבל אחיו, ואם לא תיטיב לפתח חטאת ריבץ

(בראשית ד:ז)

החטא, עומד בכל פתח, וממתין לאדם שיפול בחטאו, אך הגיבור, מתגבר על יצרו.

עפ"י הסוד, לפתח חטאת ריבץ משמעו, שבעקבות חטאה של חוה ועד היום, כל אישה שמולידה ילדים מתנקה מאותה הזוהמה בעת הבאת ילדים לעולם.

בכל לידה, חלק מאותה הזוהמה עובר לולד. כך במשך הדורות נשמותיהן של הנקבות מתנקות מזוהמת הנחש עד שיכלו כל הנשמות שבגוף (יבמות, סב, ע"א; נידה:יג, ע"ב) ונזכה לגאולה השלמה בבאכ"ה.

בתהליך הנקיון הזה, מתעצמת האישה וגדלה עד שמשתווה עם הזכר, שוויון זה מגלה אהבה אמיתית ונצחית בין בני הזוג, שלום בית שוכן ביניהם, מביא שלום במרומים, כפי שאנו מברכים עשה שלום במרומינו (איוב כה:ב).



שוויון זכר ונקבה

ניתן לראות כיצד השוויון בין זכר ונקבה מתפתח ומתקדם לאורך השנים. האישה עולה למדרגת הזכר שלה, וכשיגיע השוויון המיוחל, תתעורר אהבה גדולה.

אהבה גל' י"ג, מעוררת את י"ג מידות הרחמים בין בני הזוג, וכשיש אהבה משני הצדדים, נכפלת האהבה.

פעמיים אהבה גל' כ"ו, כמניין שם ה'.

בכך הקדוש ברוך הוא שוכן בין בני הזוג ומסיר את הרע מביניהם, כוחו של הנחש, הגורם למריבות, סכסוכים ומלחמות.



ארבעה מלכים צדיקים

פי תצא למלחמה כותב חכם מנחם מנשה זצ"ל, ידוע כי כל המלחמות שנצחו אבותינו מקדם, לא ניצחו לא בחוכמה ולא בתבונה ולא בתוכניות, רק היה לה' הישועה ואף לא נלחמו, אלא רק יצאו למלחמה. כפי שמצינו בארבעה מלכים צדיקים שהיו בישראל.

ארבעה מלכים היו, מה שתבע זה לא תבע זה. ואלו הן: דוד ואסא, יהושפט וחזקיהו.

דוד אמר ארדפה אויבי ואשיגם (תהלים יח:לז) אמר לו הקדוש ברוך הוא: אני עושה בך. הדא הוא דכתיב: ויפם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט מהם איש (שמואל א' ל:יח).

עמד אסא ואמר: אין בי כח להרוג להם, אלא אני רודף אותם ואתה עושה. אמר לו: אני עושה. שנאמר וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגדר ויפל מבושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני ה' ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד (דברי הימים ב', יד:יב)

עמד יהושפט ואמר: אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף, אלא אני אומר שירה ואתה עושה.

אמר לו הקדוש ברוך הוא אני עושה. שנאמר: ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב וחר שער הפאים ליהודה וינגפו (דברי הימים ב' כ:כב).

עמד חזקיהו ואמר: אני אין בי כח לא להרוג ולא לרדוף ולא לומר שירה. אלא אני ישן על מטתי ואה עושה. אמר לו הקדוש ברוך הוא אני עושה. שנאמר: ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה' ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישימו בבקר ויהנה כלם פגרים מתים

(מלכים ב יט:לה) (איכה רבה ד:טו)

כך עם ישראל צריכים לצאת למלחמה ולהיות בטוחים בה' ולא בחוכמה, לא בגבורה, לא בנשק שאלו דרכי הגויים.

וקודם שיצא למלחמה צריך הוא להתפלל ולומר שירה, אותיות הישר, ככתוב פי תעשה הישר בעיני ה' (דברים כא:ט) כלומר, אם הוא צדיק וישר אז הקדוש ברוך הוא עושה במקומו מלחמה ככתוב ה' ילחם לכם ואתם תחרשו (שמות יד:יד) וככתוב ה' איש מלחמה (שמות טו:ג) (אהבת חיים, כי תצא).



כפי שלמדנו, עפ"י הקבלה, הקדוש ברוך הוא, ברא את עולמו באמצעות מידות, החסד, הגבורה, התפארת וכו'. מידות אלו, הן למעשה הכלים של הקדוש ברוך הוא, נשברו ונפלו לבית קברות' רוחני, אך הקדוש ברוך הוא הותיר בהן ניצוצות של חיות.

תפקידנו, להחיות את הניצוצות האלו, להחזיר

מתוקנים, כלומר כל מעשינו הוא תיקון המידות שנשברו.

תהליך התחיה נקרא ברוך, והניצוצות שאנו מעלים ומתקנים, נקראים ברוכים.

מאז אדם הראשון ועד ימינו אנו, כל עסקינו הוא להעלות ברוכים, פעולה זו נעשית על ידי מלחמה.

מכיוון שהיצר הרע אחראי על 'בית הקברות' שבו שוכנים כל הניצוצות. ורצונו שישארו קבורות, שכן הן המחיות אותן.

לפיכך, אנו בני ישראל, עורכים מלחמות בלתי פוסקות עם השטן וגונדא דיליה, חילותיו, מבוקר ועד ערב כדי להחיות את הניצוצות ולתקן את המידות. וזה שכתוב פי תצא למלחמה. ובבוא היום יסתיימו הברורים ואז יסתיימו המלחמות בכל עולם בבאכי"ר!



כותב ר' חיים כסאר זצ"ל, אין המלחמה באה אלא בזמן שישראל אינם עושים רצון המקום ברוך הוא - שבאה להעיר ולעורר לפשפש במעשיהם ושיחזרו בתשובה שלימה לפניו יתברך, בכדי שיוכלו לנצח במלחמה.

וכשישראל עושים רצון המקום ברוך הוא, אז לא תהיה מלחמה בעולם והקדוש ברוך הוא מגן עליהם ויקויים כמו שהבטיחנו בתורה וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום בארץ (ויקרא כו:ה-ו) (קיצ המזבח)

